

КАЗАХСТАНСЬКИЙ МІЛ'ЯРД!

Центральний Комітет КПРС, Президія Верховної Ради СРСР, Рада Міністрів СРСР палко поздоровили трудящих Казахстану — всіх, хто брав активну участь у боротьбі за хліб, з успішним завершенням двадцятих цілинних жнив і виконанням соціалістичних зобов'язань по продажу державі мільярда пудів хліба.

ЦК КПРС, Президія Верховної Ради СРСР і Рада Міністрів СРСР висловили впевненість у тому, що трудівники сільського господарства Казахської РСР у наступні роки перевершать досягнуті рубежі у виробництві зерна.

(ТАРС).

Рік видання XIV
№ 129 (1765).

ВІВТОРОК, 30 жовтня 1973 року

Ціна 2 коп.

НА ВСЕСВІТНЬОМУ КОНГРЕСІ МИРОЛЮБНИХ СИЛ

У Москві продовжує роботу Всесвітній форум миролюбних сил. З його трибуни звучать схвильовані гарячі слова — пристрасний заклик до миру, до боротьби за щастя людей, за соціальний прогрес.

26 жовтня перед учасниками конгресу з яскравою, глибоко змістовною промовою виступив Генеральний секретар ЦК КПРС, лауреат Міжнародної Ленінської премії «За зміцнення миру між народами» товариш Л. І. Брежнєв. Його промова була вислухана з величезною увагою і не раз переривалася тривалими оплесками. Заключні слова промови учасники конгресу зустріли стоячи, палкою овацією.

Участь Л. І. Брежнєва у роботі конгресу, його промова, яку слухали по телебаченню і радіомільйони людей у нашій країні і за рубежом, справили величезне враження.

У своїх виступах делегати конгресу відзначають, що промова Генерального секретаря ЦК КПРС

пройнята почуттям високої відповідальності за долю народів землі, вона містить глибокий і всебічний аналіз сучасної міжнародної обстановки, показує шляхи боротьби за збереження і зміцнення миру.

— Я впевнений, що висловлюю почуття всіх присутніх у цьому залі, — звертаючись до Л. І. Брежнєва, сказав Генеральний секретар Всесвітньої Федерації асоціацій сприяння ООН Г. Перера, — коли скажу, що ваша промова стала великим стимулом у нашій роботі по реалізації цілей і завдань, які привели нас сюди. Ви дали у своїй промові блискучий приклад роботи по досягненню взаєморозуміння, розрядки і співробітництва в ім'я миру в усьому світі.

Представники Індії, Лаосу, ДРВ, НДР, Японії та інших країн відзначали, що Л. І. Брежнєв намітив широку програму боротьби за мир, у здійсненні якої співробітничатимуть країни з різними суспільними системами, всі прогресивні сили, організації і рухи,

які виступають за демократію і суспільний прогрес.

Делегати, виступаючи по проблемах, винесених на обговорення в комісії конгресу, детально говорили про шляхи соціального прогресу, гарантування миру і безпеки в усіх районах планети.

У другій половині дня 27 жовтня почали роботу комісії конгресу.

Промова товариша Л. І. Брежнєва на Всесвітньому конгресі миролюбних сил викликала справді величезний інтерес в усьому світі. Публікуючи повністю або в детальному викладі цю промову, іноземна преса одностайно підкреслює, що Генеральний секретар ЦК КПРС дав глибокий і принциповий аналіз міжнародної обстановки, знову підтвердив, що турбота про зміцнення справедливого, демократичного миру є найголовнішою турботою Радянської держави.

(ТАРС).

Є 1302 тисячі тонн кіровоградського хліба!

ОБЛАСТЬ ВИКОНАЛА СОЦІАЛІСТИЧНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ ПО ПРОДАЖУ ЗЕРНА ДЕРЖАВІ

Розгорнувши соціалістичне змагання за збільшення виробництва і заготівель продуктів землеробства у третьому, вирішальному році п'ятирічки, трудівники сільського господарства КІРОВОГРАДСЬКОЇ ОБЛАСТІ виростили високій урожай зернових культур, організовано провели збирання і виснажили зусилля на завершення осінніх робіт, виконання планів і зобов'язань по продажу зерна державі.

На заготівельні пункти від колгоспів і радгоспів області надійшло 1302 тисячі тонн зерна, що значно більше від народногосподарського плану. Найціннішою продовольчої культури — пшениці у державні засіки засипано

один мільйон тонн. Перевиконано план продажу жита, проса, гречки, ячменю, вівса, зернобобових культур. Продаж зерна державі триває.

Колгоспники, працівники радгоспів, партійні, радянські, сільськогосподарські і заготівельні органи області спрямовують свої зусилля на завершення осінніх робіт, виконання планів і зобов'язань по виробництву і заготівлі кукурудзи, цукрових буряків, насіння соняшника та інших продуктів землеробства і тваринництва, створення міцної основи для успішного виконання завдань п'ятирічки.

КУРС — НА ЗРОСТАННЯ

Відбулась обласна нарада працівників сільського господарства

В Будинку політичної освіти обкому Компартії України відбулась нарада працівників сільського господарства.

Нараду відкрив перший секретар обкому Компартії України М. М. Кобильчак.

До почесної президії наради її учасники одностайно обирають Політбюро Центрального Комітету КПРС.

М. М. Кобильчак повідомляє присутніх про те, що, розгорнувши соціалістичне змагання за збільшення виробництва і заготівель продуктів землеробства у третьому, вирішальному році п'ятирічки, трудівники сільського господарства Кіровоградської області виростили високий урожай зернових культур, організовано провели збирання і виконали взяті зобов'язання по продажу хліба державі.

На заготівельні пункти від колгоспів і радгоспів області надійшло 1302 тисячі тонн зерна, що значно більше від народногосподарського плану. Найціннішою продовольчою культурою — пшеницею у державні засіки засипано один мільйон тонн. Перевиконано план продажу жита, проса, гречки, ячменю, вівса, зернобобових культур. Продаж зерна державі триває.

Під бурхливі оплески М. М. Кобильчак зачитує вітальну телеграму Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнєва, яка надійшла на адресу обкому Компартії України і виконкому обласної Ради депутатів трудящих.

Від імені присутніх на нараді і всіх трудящих області М. М. Кобильчак запевняє ЦК КПРС, особисто Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Леоніда Ілліча Брежнєва, що працівники сільського господарства Кіровоградщини, керовані партійними

організаціями, не пошкодують сил для дальшого розвитку землеробства і тваринництва, з честю виконають плани і соціалістичні зобов'язання по виробництву і продажу державі сільськогосподарських продуктів, внесуть гідний вклад у справу будівництва комунізму в нашій країні.

З великим піднесенням учасники наради прийняли вітальну телеграму Генеральному секретареві ЦК КПРС товаришу Леоніду Іллічу Брежнєву.

З доповіддю про виконання взятих соціалістичних зобов'язань на 1973 рік і завдання працівників сільського господарства по збільшенню виробництва і заготівлі продуктів рослинництва і тваринництва в 1974 році виступив голова виконкому обласної Ради депутатів трудящих Д. П. Максименко.

В обговоренні доповіді взяли участь: перший секретар Ульяновського райкому Компартії України М. Н. Черниченко, начальник Добровеличківського районного управління сільського господарства Ю. Г. Петренко, дзярка колгоспу «Комуніст» Новомірогородського району Герой Соціалістичної Праці Н. П. Осніговська, Герой Соціалістичної Праці Л. И. Шліфер, робітник ліварного цеху заводу «Червона зірка» В. Ф. Трохимчук, секретар Новоукраїнського райкому Компартії України А. М. Литвин, голова колгоспу імені Карла Маркса Устимівського району С. Л. Пінзуд, голова Світловодського райвиконкому В. М. Щербина і бригадир по відгодівлі худоби колгоспу «Іскра» Олександрівського району І. П. Коваль та інші.

На нараді з промовою виступив перший секретар обкому Компартії України М. М. Кобильчак.

Учасники наради прийняли соціалістичні зобов'язання працівників сільського господарства області на 1974 рік, а також вирішили продовжити соціалістичне змагання з трудівниками села Одеської області та Башкирської АРСР.

Секретареві Кіровоградського обкому Компартії України тов. КОБИЛЬЧАКУ М. М. Голові виконкому обласної Ради депутатів трудящих тов. МАКСИМЕНКУ Д. П.

Падко вітаю колгоспників, робітників радгоспів, механізаторів, спеціалістів сільського господарства, працівників сільськогосподарських органів, колективи промислових підприємств, транспортних і заготівельних організацій, партійні, радянські, профспілкові і комсомольські організації Кіровоградської області, які забезпечили самовіддану працю одержання високого врожаю і виконання соціалістичних зобов'язань по продажу зерна державі.

Від душі бажаю працівникам сільського господарства області якнайшвидшого завершення осінніх робіт, виконання в нинішньому році планів і соціалістичних зобов'язань по продажу державі всіх продуктів землеробства і тваринництва, дальшого зростання колгоспного і радгоспного виробництва і забезпечення успішного виконання завдань п'ятирічки.

Л. БРЕЖНЄВ.

Бюро обкому комсомолу підбило підсумки напруженої праці молодих виробничників за дев'ять місяців року. Кращі з кращих колективів, що посіли

комсомольсько-молодіжна бригада першого механоскладального цеху заводу «Червона зірка» (бригадир Віктор Недонас, групокомсорг Дмитро Недонас); комсомольсько-молодіжний колектив добувної ділянки Морозівського вуглерозрізу м. Олександрії (бригадир Володимир Бакун, групокомсорг Олександр Насічний); комсомольсько-молодіжна бригада будівельного управління № 2 комбінату «Кіровоградвужбуд»

(бригадир Іван Абрамцов, групокомсорг Тетяна Стоян);

комсомольсько-молодіжний колектив водіїв Олександрійського автопідприємства № 10062 (бригадир Микола Ізотов, групокомсорг Микола Дерев'яченко);

комсомольсько-молодіжна електровозна бригада дено станції Знам'янка (машиніст-інструктор Олек-

сандр Савін, секретар комсомольської організації Олег Горобець);

комсомольсько-молодіжна комплексна бригада продавців магазину № 2 Кіровоградського міськпрототу (бригадир Августина Мороз, групокомсорг Катерина Черненко);

комсомольсько-молодіжна група молочнотоварної ферми Новоселицького відділку Ульяновського бурякоградгоспу (групокомсорг Люба Ульянова).

РІВНЯЮТЬСЯ
НА ГРУПКОМСОРГА

Святковий настрій до групкомсорга СТФ колгоспу ім. Леніна Знаменського району Меланії Дудник прийшов разом із Всесоюзним Днем працівника сільського господарства. Молоду свинярку нагородили за успіхи у виконанні плану дев'ятої п'ятирічки медаллю «За трудову відзнаку». Чималий домішок внесла Дудник нинішнього року: при плані середньодобових приростів на кожне поросля 430 грамів, вона добилася приростів по 464 грами. Найкращі результати від поголів'я переробила свинярка мала в третьому кварталі: добова прирости живої ваги на кожне поросля вона довела до 471 грама.

Т. МАРТАЛОГА,
секретар комсомольської організації колгоспу.

ЗА РАХУНОК
ПРОДУКТИВНОСТІ

Комсомольсько-молодіжна бригада радіомонтажників цеху № 6 Кіровоградського заводу радіовиробів — відома на підприємстві. Її очолюють бригадир Світлана Пахомова та групкомсорг Наталя Музика. Бригада працює в рахунок вересня 1974 року. Такий успіх став можливим лише завдяки підвищенню продуктивності праці в колективі.

План третього кварталу бригада з успіхом перевищила, завдання по приросту продуктивності праці тут становить 114,6 проценти. За цей час продуктивність праці в бригаді зросла на 37 процентів.

Такий трудовий подорошок приготувала 56-й річниці Жовтня дівоча комсомольсько-молодіжна бригада.

Комбайни ведуть молоді

У колгоспі імені Жданова Новоукраїнського району зернову кукурудзу вже зібрали на 440 гектарах. Кожен видав по 50 центнерів зерна. Тепер тут почали збирати високоврожайну кукурудзу. У комсомольсько-молодіжній тракторній бригаді, яку очолює В. Данчун, вона розміщена на 120-гектарній ділянці.

Осінь сонце ще висіло над горизонтом. На ниві — чотири комбайни. За кермом — досвідчені механізатори Яків Кизим, Микола Волошин, молоді комбайнери Олександр Лимонов, комсомолец Микола Титченко. На високих швидкостях доставляли на тік качани Анатолій та Юрій Волошини, Микола Підріза, Микола Вербицький. Ще не скінчилася зміна, а всі комбайнери перевиконали норми. Про це дізналися, коли обліковує тракторної бригади, секретар комсомольської організації господарства Василь Мазенко

дав попередню інформацію про підсумки роботи першого дня: врожай зібрано з площі 20 гектарів, на тік вивезли понад 2700 центнерів качанів. Врожайність підрахував секретар партійної організації Федір Якович Григор'єв:

— У зерні з кожного гектара це дасть по

сто і більше центнерів. І темпи робіт високі. При плані три з половиною гектара за зміну, кожен комбайнер вже скошив качанисту гриву на 5-гектарній площі. Поспішають хлопці. Жоден качан не лишився в полі.

Ю. ЛІВАШНИКОВ.

На фото: 1. На ниві агрегат веде ланковий механізований ланки по вирощуванню високих врожаїв кукурудзи Микола Волошин. 2. Комсомолец-комбайнер Микола Титченко. 3. З кожної хвилиною все більше і більше качанів визначають трактористи на тік.

Фото автора.

ПІСЛЯ ВИСТУПУ
«МОЛОДОГО
КОМУНАРА»„ЗОЛОТЕ ЗЕРНО
І „ВІДВІЙКИ“

Під таким заголовком в № 118 «Молодого комунара» за 4 жовтня ц. р. була надрукована критична стаття, де йшлося про недоліки у підготовці значківців комплексу ГПО в колективі фізкультури Кіровоградської швейної фабрики.

Як повідомили редакцію голова комісії ГПО Ж. Коссова та інструктор по спорту В. Нікулін, стаття обговорена на спільному засіданні ради колективу фізкультури і комісії ГПО. Критика визнана правдивою. Для усунення недоліків накреслені конкретні заходи, розроблена чітка система по складанню працівниками підприємства нормативів комплексу ГПО.

ДОВІДКОВИЙ
ВІДДІЛ МК

Наталя КРОТЕНКО, десятикласниця з м. Кіровограда, мріє стати модельєром, щоб красиво, зі смаком одягати людей. У листі до редакції дівчина просить повідомити, які учбові заклади готують спеціалістів даного фаху.

— Модельєрів жіночого, чоловічого та дитячого одягу готує Київський інститут легкої промисловості. Адреса: м. Київ, вул. Немировича-Данченка, 2.

Восьмикласниця Павлівської восьмирічної школи Олександрійського району С. ІВАНОВА, Л. ПОХОДІЯ та С. ДІДЕНКО цікавляться чи на Українці юридичні технікуми.

— Шановні дідади! На території нашої республіки є юридичний технікум у м. Чернівці на вул. Леніна, 115.

ВЕЛЕТЕНСЬКИЙ корпус із сліпучо-білими спалахами електрозварювання, клекотом, перегуками, шумом і стуком залишив після себе гаму пражень. Заклопотані обличчя, ділова, по-робочому, звична напруженість щоднини. Без зайвої метушні. Без поспіху.

Гуркотливо проїжджає в розчиненні ворота самоскида. Шофер, злізши на підніжжя, різко хряснув дверцятими — там вже хтось гукає жестикулює, — стрімко рушає далі. Понагом пливє кіш маленького екскаватора, бухає в металевий кузов снігу землю. Збоку у виритому котловані працюють люди. Здалеку видно лише спини. Ближче — бачу: майже готовий лоток, знімають опалубку. Тут ми зупиняємось, і Анатолій Погорбняк показує, молляє, онде, працюють. Якусь хвилюю мовчки спостерігаємо. Це арматурники.

Тепер згадую, як сам викопав, чи то вагаючись, чи роздумуючи, промовив:

— Губанов — крадій. — І ще раз ствердив, — так, Губанов. (А сам Віктор без заперечення уточнив: «Всі наші, всі бригади»).

Та поки що було наче незручно відволікати їх в робочий час, бо поспішали робітники. Осторожно стояли ще двоє. Один настійно щось доводив іншому, підводячи, погляд вгору, до гігантського склепіння з металевих конструкцій і скла. Теж зайняті. Забавно обов'язково оглянувши це раз весь 90-й корпус, де будівництво веде комбінат «Кіровоград-мінважбуд», із величезним дахом з масивними колонами-підпорами, із тим розмахом, що від входу не відстанеш зором до кінця.

І над усім цим механізмом з висотних металевих лаштунків для мостових кранів до величезних лотків для теплоносів, від високіх арматурних з'єднань, що сягали піддашся, до суцільних бетонованих фундаментів для перестатів — всім панував єдиний організм людських думок і рук.

В комбінаті роботу ведуть будівельні управління, що діляться на дільниці, а останні ще складаються з бригад.

ОДИНАДЦЯТЬ чоловік. Двоє дівчат і дев'ятеро хлопців. Вже чотири роки бригада, вживаючи вислів футбольного оглядача, виступає стабільно, без особливих і відчутних змін у складі. Це характерно і важливо. Адже закони людського співжиття обов'язково поширюють свою дію і на малі групи індивідумів. Не прижилися в колективі Губанова ті, хто не зміг, не зумів чи, наприклад, й не захотів стати (хочеться сказати: піднятися) на одну сходинку з усією бригадою разом. Таких було

одинично, якщо навіть рахунок почати з першого дня створення бригади.

Ніби на підтвердження цього, Леонід Порох, нагадавши бригадиром: «Тобі сьогодні за капою», вже через мить сам діставав посуд для обих і за хвилину поставив на стіл дві повні банки й поклав загорнуті пиріжки.

Недовзі гомілило заходила до що не зовсім обладнаної, але досить впорядкованої підсобки пса бригада. За пригашеною розмовою вчувався прихований інтерес кожного до незнайомої людини. Дізналися, що з редакції?

Знову проглянулася тут ціла рідня колективу. Вони шанували свою працю. Розуміли, що варті того, щоб про них написали в газеті. Поважали одне одного теж за працю. За ставлення до роботи.

виконання заданих операцій. Сперечаємось, радимося часто й віч-на-віч, а зате впроваджуємо всі. От, скажімо, установка фундаменту під верстати чи преси або ж монтаж лотків...

Встигають змонтувати по 12 монолітних лотків з повною обробкою замість 8 на кожного.

А менше чи більше процентів (зрозуміло, й зарплати), цього теж не приховує Віктор, залежить і від обсягу роботи, і від самого роду її. Бувають інколи й суто ділові незгоди, щодня збираються на планівках у начальника виробничого управління Миколи Артемовича Мельниченка, та все ж вирішують спірні проблеми до кінця. Відчутно було, що бригаду шанують, до, пропозиції Віктора дослухаються, бо він щоразу до наступного дня готує

ді бригадир примовк, потім вивів одне ім'я, додаючи й прізвище, ще одне, ще... Я запитував, далі слухав і в кінці поцікавився про гірших.

— Нема. Може дехто слабший. Їм допомагаємо.

Бригадир захопився розповіддю про робочі будні, та нараз згадав щось, піни виважив думку на мозолястих потемнілих долонях, повільно мовив:

— Може здатися, що ніхто в нас нічим більш не займається. Тільки робота. І вчаться, щоб краще працювати. Помовчав, додав, — я от вкотре запитує себе і бачу, що відповідати треба ствердно. Мало ми буваємо разом у вільну годину.

Ще збори — для всіх. Комсомольські, бригадні.

НАСТАВ час слухати Сергія Зиміна, групкомсорга. Сам хлопець добродішеский, роботящий. Вже й «хлопець» не мовиться, бо одружений, двоє дітей має, старший до школи пішов. Живуть сім'єю у вагончику. Хлопці хотіли допомогти — відмовився: скільки тої роботи. Сам пофарбував, «обновив інтер'єр» протягом дня.

Справно відгукнувся групкомсорг про комсомольські діла. Довго оповідати нічого. Оце все, сказане бригадиром, і комсомольське теж. Не розділяти особливо обов'язків на «діяча» і пасивних «слухачів». Кожен міг висловитися, довести свою правоту. Разом підтримали Леоніда Шубакова, їхнього «артиста», коли почав готуватися до обласного огляду — представляти весь комбінат. Що чергує дружненькими в місті. І який день — 21 числа щомісяця. І теж ніколи не було одмов.

Чули, що в кращих колективах живуть повнокровні, знають про бригаду Омелана Велета з Побужжя. Хоч самі ось розповідають про сина Сергія Олександровича. Недавно ходили до лікарні, вже й дома привітали всі разом. Хай росте хлопчина!

ДІВІВСЯ на них: бригада йшла по-вагом, зосереджено. Раніше закінчили обідню перерву. Ніби й не було веселих «пострілів» доміно, знову поверталися до роботи. На мить затрималися біля входу, хтось таки озирнувся на прапор, їм присуджений, і так само, неспішно, далі. А за хвилину знову: здаєть ся видно лише силуети. Підійдуть ближче, познайомтеся: бригада Віктора Васильовича Губанова.

А. НЕЧИТАЙЛО,
спецкор «Молодого комунара».

ОДИНАДЦЯТЬ
З КОМСОМОЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНОЇ

ТОМУ й твердим було слово бригадир, комуніста, який починав на Донбасі, а «початок» його — 18 років, розкладених на щоденну працю шахтаря. Думка Губанова: «Всяка робота має свій характер. Там — під землею. Тут — на вітрі, на снігу. Романтика скрізь...» тільки засвідчує — в кожній роботі є свої принципи і свої труднощі.

Проте люди постійно долають ті труднощі своїми характерами, своєю волею й самовіддачею, якщо хочете. Інакше як можна назвати ті години поза зміною, коли залишалися бригадою до вечора, якщо тільки несподівано виявляти брак самі ж?

ІІІ, вони не могли собі дозволити, щоб наступного дня пролунало як ляпас: «В Губанова — брак!» Той брак тоді лежав тягарем на плечах кожного з бригади. Тож траплялося це рідко. Ніхто не може звинувачувати колектив і в надмірній гонимості за символами. Вони завжди роблять свою справу так, як добрий господар домашню повітку — і міцною, й гарною. Зараз у Віктора Губанова норму виконують щодня на 140—150 процентів.

Чи було менше? Було. І ще, можливо, буде. Але, зважте, ніколи не було мало.

— Ми уцілюємо роботу, точніше — скорочуємо норми часу, визначені для

приблизний обсяг роботи ще вчора, прикидає орієнтовний план. Зранку збирається весь «Машбуд», підводять підсумки за минулий день, одержують завдання на сьогоднішній. Перші три місяці побригадно підзначаються на таких планівках випесками. За тиждень кращому колективу — перехідний Червоний прапор обкому ЛКСМУ. Останнім часом він у бригаді Віктора Губанова.

У СОЦІАЛІСТИЧНІ зобов'язання бригади, під якими стоять власноручні підписи кожного, записані важливі параграфи: випуск продукції лише відмінної і доброї якості, економія металоконструкцій — п'яти тонн і працю на зеконотехнічних матеріалах поза зміною.

Середній вік бригади — комсомольський. Організували курси підвищення кваліфікації. Запросили Анатолія Погребникова, виконроба, — допомогіть. Не відмовив, честь йому. Хоч це й обов'язок. Факт оцей перекликається тепер в пам'яті з тією турботою, навіть стурбованістю в очах виконроба, коли поспішав він у корпусі. Тільки вибачався: робота ж, робота.

Читав лекції, навчав молодших. Приймав екзамени вже соціалістичні. Перед бригадиром з'являлися в практичних іспитках. Старалися. Вже доїчі тут підкидали свої виробничі розради.

Отже на прохання назвати кращих у бригаді

МАРШАЛ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ БУДЬОННИЙ Семен Михайлович

неабияка хоробрість, рішучість і військове вміння, він мав кілька поранень і став повним Георгиевським кавалером.

Після перемоги Великої Жовтневої соціалістичної революції С. М. Будьонний бере активну участь у встановленні Радянської влади на Дону і в захисті її від ворогів. У лютому 1918 року формує кавалерійський загін і вступає у збройну боротьбу з білогвардійською контрреволюцією. Пізніше він призначається командиром кавалерійської дивізії, яка незабаром розгортається в кавкорпус. У листопаді 1919 року за вказівкою Центрального Комітету партії і особисто В. І. Леніна була створена 1-а Кінна армія, яка під командуванням С. М. Будьонного громилла ворогів на багатьох фронтах громадянської війни. Легендарна Кінна армія Будьонного не знала поразок і відкрила невідомі до того часи шляхи до перемоги. Виховані Комуністичною партією, її вірний син, Семен Михайлович — виходець з найбідніших верств народу — виріс від рядового солдата до одного з видатних військових діячів нового типу — полководця робітничо-селянської Червоної Армії.

Після закінчення громадянської війни С. М. Будьонний активно включився в радянське військове будівництво. Він був заступником командуючого військами і членом Реввійсради Північно-Кавказького військового округу, помічником головнокомандуючого Червоної Армії по кавалерії, командармом 1-ї Кінної армії, інспектором кавалерії і членом Реввійсради республіки. У передвоєнні роки він командував військами Московського військового округу і в перший заступником Народного Комісара оборони СРСР.

Під час Великої Вітчизняної війни Семен Михайлович був членом

Ставки Верховного Головнокомандування, брав участь в обороні Москви, командував військами Південно-Західного і Північно-Кавказького напрямів, ряду фронтів, очолював кавалерію Збройних Сил. На цих відповідальних постах він відіграв визначну роль у справі організації боротьби з німецько-фашистськими загарбниками.

У післявоєнні роки С. М. Будьонний неухильно працював над дальшим зміцненням бойової могутності Радянських Збройних Сил, брав активну участь у державному і громадському житті, був тісно зв'язаний з трудящими, він велику роботу по військово-патріотичному вихованню підрастаючого покоління. За безмежну відданість Батьківщині, безприкладну хоробрість і підвиги в боротьбі з ворогами, душевність і чуйність до людей він користувався загальною любов'ю і глибокою повагою радянського народу.

С. М. Будьонний був делегатом багатьох партійних з'їздів, з 1934 року обирався до складу Центрального Комітету КПРС. Він був депутатом Верховної Ради СРСР усіх скликань. З 1938 року — член Президії Верховної Ради СРСР.

Видатні заслуги С. М. Будьонного високо оцінила Комуністична партія і Радянська держава. Він тричі удостоєний звання Героя Радянського Союзу, нагороджений вісьмома орденами Леніна, шістьма орденами Червоного Прапора, орденом Суворова І ступеня і багатьма орденами й медалями ряду іноземних держав. Тричі нагороджувався почесною революційною зброєю.

Світла пам'ять про Семена Михайловича Будьонного — вірного сина ленінської партії, хороброго солдата і талановитого полководця, прославленого народного героя назавжди збережеться в серцях усіх радянських людей.

Л. І. Брежнев, Ю. В. Андропов, А. А. Гречко, В. В. Гришин, А. А. Громико, А. П. Кириленко, О. М. Косигін, Ф. Д. Кулаков, Д. А. Кунаєв, К. Т. Мазуров, А. Я. Пельше, М. В. Підгорний, Д. С. Полянський, М. А. Суслов, О. М. Шелестін, В. В. Щербицький, П. Н. Демічев, П. М. Машеров, Б. М. Пономарьов, Ш. Р. Рашидов, Г. В. Романов, М. С. Соломенцев, Д. Ф. Устинов, В. І. Долгих, І. В. Капітонов, К. Ф. Катушев, Г. Ф. Спизов, М. О. Яснов, Л. В. Смирнов, І. Г. Якубовський, В. Г. Куликов, О. О. Єпішев, С. Л. Соколов, В. Ф. Толубко, І. Г. Павловський, П. Ф. Батицький, П. С. Кутахов, С. Г. Горшков, К. С. Москаленко, С. К. Куркоткін, О. М. Комаровський, М. М. Алексєєв, О. Т. Алтунін, І. Х. Баграмян, О. М. Василевський, Г. К. Жуков, П. К. Кошовий, В. І. Чуйков, П. І. Голиков, Є. М. Тажельников, М. П. Георгіадзе, М. І. Савінкін, Л. І. Греков, І. П. Бондаренко, М. С. Смиртюков, І. В. Тюленев, Д. Д. Лелюшенко, Я. Т. Червильченко, Д. І. Рябишев, К. Ф. Селютін.

УЛЮБЛЕНА ГРА

«Зірницю» по праву вважають улюбленою грою піонерів. Вона захоплює їх військовою романтикою. Юнарії домагаються з військами Радянської Армії, з ветеранами війни та праці. Вони вивчають славу історії боротьби і перемог нашого народу, життя В. І. Леніна, та інших.

В нашій області у багатьох школах створено юнармійські загони. В кінці минулого навчального року було проведено районні, зональні, а також обласні змагання. 26 кращих командирів та юнармійців нагороджено путівками до республіканського табору «Молода гвардія». Перед від'їздом до міста Одеси вони були гостями нашої редакції. Ось що вони розповіли:

Віта ЧИЖИК (командир загону Побузької середньої школи Голованішського району):
— Зараз я навчаюсь у восьмому класі. І твердо вирішив, що буду курсантом військово-морського училища. Готуюсь до цього вже тепер. Читаю книги про бойові кораблі. А знання, набуті в юнармійському загоні, безумовно, стануть мені в пригоді.

Сергій КРИВЕНКО (командир загону імені Лариси Михайленко Млинківської середньої школи Онуфріївського району):
— «Де ти, син полку? Відгукнісь!» — так називалася операція, що її провели наші сусіди — піонери села Дернівки. Вони знайшли і запросили до школи героя книги В. Катаєва «Син полку», прототипом якого є Коля Сонцев. Зустріч — незабутня!

Наш юнармійський загін також веде широку пошукову роботу. Варто сказати, що вже відзначено 30 сімей воїнів, які загибли, збільнюючи наше селозаготування. А 9 травня гостює у нас була мати одного з них — Чхадзе Давид Шаловича.

М. МІКЕЛЬ.

ТРИДЦЯТЬ ШОСТИЙ СЕЗОН КРОПИВНИЧАН

КОЛЕКТИВ УКРАЇНСЬКОГО МУЗИЧНО-ДРАМАТИЧНОГО ТЕАТРУ ІМЕНІ М. Л. КРОПИВНИЦЬКОГО ПОЧАВ ЙОГО СВЯТКОВО-УРОЧИСТО. УЗЛІ ОБЛАСНОЇ ФІЛАРМОНІЇ ЗІБРАЛИСЯ СОТНІ ШАНУВАЛЬНИКІВ МИСТЕЦТВА.

З коротким словом до них звернувся директор театру О. Ткаченко. Головний режисер, заслужений діяч мистецтв УРСР І. Казнадій розповів про творчі здобутки театру, про те, як вітучі кропивничани обслуговували сільських трударів.

Гарячими оплесками зустріли кіровоградці повідомлення, що у прем'єрі граватимуть Герой Соціалістичної Праці, народна артистка СРСР, лауреат Державної премії Наталя Ужвій та народний артист СРСР, лауреат Державної премії

Української РСР імені Т. Г. Шевченка Володимир Дальський. Дорогим гостям піднесли кошачки живих квітів.

Тепло привітали глядачі і кропивничани — Георгія Семенова, котрий недавно одержав звання народного артиста УРСР, Марію Яриш і Івана Кравцова — заслужених артистів УРСР.

Заступник голови Кіровоградського міськвиконкому В. Агафінець поздоровив колектив театру, подякував видатним майстрам сцени за участь у відкритті сезону. Артистам піднесли букети квітів.

НА ВІДКРИТТІ 36-ГО ТЕАТРАЛЬНОГО СЕЗОНУ РАЗОМ З КРОПИВНИЧАНАМИ НА СЦЕНІ ВИСТУПАЛИ НАТАЛЯ УЖВІЙ ТА ВОЛОДИМИР ДАЛЬСЬКИЙ.

Фото В. КОВПАКА.

Нещодавно редакція нашої газети отримала листа від групи комсомольців ливарного цеху сірого чавуну № 5 заводу «Червона зірка». Вони писали: «Дорога редакціє! Ми багато чули про героїчне життя відомого кубинського революціонера Ернесто Че Гевари де ля Серна. Бажаємо знати більше про товарища Че. Дуже просимо розповісти про цього полум'яного борця революції».

За дорученням комсомольців цеху

Надія Авраменко».

Ми звернулися до кандидата філософських наук Л. Ф. Меркулової з пропозицією підготувати для газети такий матеріал. Сьогодні друкуємо розповідь про одного з видатних керівників кубинської революції та соціалістичного будівництва на Кубі Ернесто Че Гевару.

«Зараз необхідна моя скромна допомога в інших країнах земної кулі... Я понесу на поле бою піру, якою ти мене надихнув, революційний дух мого народу, самотність того, що я виконую найважливіший обов'язок — боротьба проти імперіалізму, де він існує».

(З прощального листа Ернесто Че Гевари Фіделю Кастро).

«Я—КУБИНЕЦЬ І АРГЕНТИНЕЦЬ ТАКОЖ...»

ШІСТЬ РОКІВ тому, 9 жовтня 1967 року в Болівії загинув один з видатних діячів кубинської революції та соціалістичного будівництва на Кубі Ернесто Че Гевара де ля Серна.

Ернесто Че Гевара народився 1928 року в Аргентині. Лікар за освітою, він був людиною величезних різноманітних обдарувань. Ще в студентські роки проявився глибокою вірою у великі ідеали звільнення від імперіалістичного гніту. Вже тоді проявив відданість справі революційного звільнення народів, велику мужність, незважаючи на те, що з дитинства хворів на астму. Рідкісні якості революціонера, широка ерудиція, незвичайна людяність і оптимізм викликали до нього, ще зовсім молодого людини, повагу прогресивних діячів Латинської Америки.

У 1955 році він зустрічається в Мексикі з Фіделем Кастро, вступає до революційного загону, бере участь у підготовці експедиції на «Гранмі». Ернесто Че Гевара сидів у тюрмі за приналежність до загону Фіделя Кастро, був двічі поранений в бою. В 1957 році йому присвоєно звання майора повстанської армії. Після перемоги революції на Кубі революційний уряд доручив Ернесто Че Геварі багато відповідальних постів: голова національного банку, директор колегії планування, міністр промисловості, командуючий військовим округом, голова делегації з завданнями політичного, економічного чи братерського характеру. У нього не було днів для відпочинку, вільних годин. В його вікнах світило горіло до ранку. Працював і навчався, нехтуючи годинами сну.

У Че, як його любовно називали революціонери і все населення Куби, є ряд навучених праці, політичних і військових, серед яких найбільшу популярність завоювала «Партизанська війна».

В ІСТУПАЮЧИ в 1964 році в ООН Че Гевара заявив: «Я — кубинець, і я також аргентинець, і я почуваю себе не менше патріотом Латинської Америки, ніж будь-хто. І в будь-який час, як тільки знадобиться, я готовий віддати життя за звільнення будь-якої златино-американських країн, не вимагаючи ні в кого нічого за це, не експлуатуючи нікого». Це були не просто слова.

В травні 1965 року Че

журналісти. Через місяць Фідель Кастро заявив, що майор Че Гевара перебуває там, де більш за все потрібно революції.

В листопаді 1966 року Че прибував в партизанський загін Болівії. Звідси він планував поширити боротьбу на весь континент. Його інтернаціональний партизанський загін був небагатовислісним. Умоги руху загону, забезпечення водою і їжею були дуже складними, що приводило інколи до дезорганізації. З боку місцевого населення загін не отримав належної підтримки. Були ще обставини, що ускладнювали дії загону.

Коли стало відомо, що в Болівії діє партизанський загін, американці направили туди агентуру, у Вашингтоні створили Спеціальну оперативну групу для ліквідації загону Че. Керівники цієї групи підібрали серед болівійців 600 осіб, підготували з них загін «рейнджерів» для розправи. Крім того, вороги організували інтенсивну перепідготовку трьох піхотних рот для боротьби з партизанами. Восьмого жовтня поранений в бою Че потрапляє у полон. 9 жовтня в населеному пункті Ігера болівійський офіцер розстріляв Ернесто Че Гевару. 10 жовтня тіло Че зникло. Перш, ніж позбутися його, вбивці зняли з обличчя маску і відрубали зап'ястя рук, заспиритувавши їх.

СМЕРТЬ революціонера сквилювала трудящих всіх країн. Вона поклікала тисячі нових борців проти імперіалізму в країнах Латинської Америки, ще більш загострила класову протиріччя на континенті. В липні 1969 року в Болівії до Чілі втік міністр внутрішніх справ Аргентини. Він заявив журналістам, що вирішив порвати з бандою, котра плете змову проти людства, а також переслав на Кубу болівійський щоденник Ернесто Че Гевари, а пізніше — маску з його обличчя та заспиритовані зап'ястя рук.

18 жовтня 1967 року в Гавані на площі Революції, де народ стільки разів вітав Че, десятки тисяч мешканців кубинської столиці в траурному мовчанні слухали слова Фіделя Кастро: «Че залишив нам свої революційні ідеї, революційну чесність, свій характер, волю».

Ернесто Че Гевара з поетичним правом вважає своєю Батьківщиною всю Латинську Америку. Він жив, боровся і загинув в ім'я щастя цього континенту.

Л. МЕРКУЛОВА, доцент, кандидат філософських наук Світловодського загальноосвітнього факультету.

ЦІКАВО і змістовно проводить роботу Олександрійський народний музей. При ньому успішно працює школа мужності. Ініціатором її створення була Герой Радянського Союзу Антоніна Федорівна Худякова. В школі навчаються учні восьмих класів СШ № 2 імені М. Горького. Керує нею досвідчений педагог Лесь Василівна Жарій. Заняття в школі мужності проводяться двічі на місяць.

Учні листуються із своїм земляком двічі Героєм Радянського Союзу Маршалом Радянського Союзу Петром Кириловичем Кошовим. У своїх листах вони розповідають про успіхи в навчанні і праці, про роботу школи мужності. Прославлений полководець охоче відповідає «червоним слідопитам». Нещодавно він надіслав їм цінний подарунок, особисті речі, фотографії, документальні матеріали.

Учні проводили зустрічі з ветеранами громадянської та Великої Вітчизняної воєни, здійснювали походи шляхами бойової слави 8 механізованого корпусу 5 гвардійської армії 2 Українського фронту, воїни якого під командуванням генерал-лейтенанта А. І. Білогорського звільняли Олександрію від німецько-фашистських загарбників, встановили імена невідомих героїв, надавали шеф-

ську допомогу в опорядкуванні пам'ятників та обелісків воїнам Радянської Армії, що полягли в боях за визволення їхнього міста. В минулому навчальному році перед слухачами школи виступали кавалер ордена Бойового Червоного Прапора, учасник громадянської війни А. К. Мельников, член КПРС з 1924 року К. І. Синицина, колишній заступник ко-

За традицією, як і минулого року, школа мужності розпочала свою роботу 1 вересня.

Учні зустрілися з машиністом екскаватора Голозівського вулгарозрізу Героєм Соціалістичної Праці, делегатом XXIV з'їзду КПРС Д. О. Белоплатковим, заслуженим лікарем УРСР Ю. В. Осмоловським, майстром-швей-

Олександрійської швейної фабрики делегатом XXIV з'їзду Компартії України В. С. Черних, за-

служеним раціоналізатором УРСР Олександрійського заводу підйомно-транспортного обладнання М.К. Кошовим та іншими.

Навчання в школі мужності позитивно впливає на формування світогляду учнів. Значно поліпшилась їх успішність та поведінка, зросла участь в суспільно-корисній праці.

Ось що пише учениця Олена Діброва: «... Ми дізнаємося про славних героїв, які живуть поруч з нами. Їх життя і справи — приклад для кожного з нас. І хочеться бути кращими, схожими на них, бути гідними продовжувачами їх великої справи».

А нині школярі включилися в туристську експедицію «Моя Батьківщина — СРСР». Пошук триває.

І. РЯБЦЕВ,
працівник Кіровоградсько-го краєзнавчого музею.

ПОШУК ТРИВАЄ...

мандира жіночої ескадрильї нічних бомбардувальників 46 гвардійського Таманського полку Героєм Радянського Союзу А. Ф. Худякова, учасник оборони Севастополя І. Д. Бугайченко та інші.

Назавжди залишаться в пам'яті учнів підсумкове заняття школи мужності, на яке були запрошені знатні люди міста, представники партійних та комсомольських організацій, батьки. Заняття школи розпочалося покладанням квітів до пам'ятника В. І. Леніну. Керівник школи мужності Л. В. Жарій розповіла про кращі твори учнів на тему: «Що дала нам школа мужності». Потім учні прочитали свої власні літературні твори про мужність і героїзм. Матеріали пошуків під час літніх походів учні занотували до альбому, який передали в дарунок музею. Заняття закінчилось концертом художньої самодіяльності школи мужності.

СИНІ ТРАКТОРІСТА...

Фото Ф. ПЛАХТІЯ.

ЛІТЕРАТУРА В ЛАПКАХ

МИСТЕЦТВО СТВОРЕННЯ ЛІТЕРАТУРНО-ХОУДОЖНЬОГО ТВОРУ ПОСТАВЛЕНЕ У СПОЛУЧЕННІХ ШТАТАХ НА ПОТІК — ТАК ЖЕ, ЯК СКАЖІМО, ВИРОБНИЦТВО АВТОМОБІЛІВ, СИГАРЕТ. У СВОЮ ЧЕРГУ ЦЕ ВЕДЕ ДО ТОГО, ЩО ПОСТУПОВО ЛІТЕРАТУРУ ЗАЛИШАЮТЬ СПРАВЖНІ МІТЦІ.

Проблема, однак, носить не тільки літературний характер, але і економічний і політичний. Мільйони освічених американців вимагають духовної насолоди, їм потрібно щось читати.

Та що? І в цьому все питання. Якщо письменники соціалістичних країн і прогресивні художники усього світу прагнуть до того, щоб дати читачам книги, які б сприяли його духовному росту, прививали йому високі ідеали, то капіталізм намагається вирішити цю проблему шляхом створення максимального можливого числа «поточних літературних творів».

Вимоги, які пред'являються до такої «літературної макулатури», дуже прості: дешевизна, бездумна розвага. Їх лейтмотив детектив або вестерн, наповнений порнографією. Це книги з раз і назавжди встановленими фабулою, характерами, які можна взяти з одного роману і

без перешкоди перенести у будь-який інший.

Резеюючи черговий опус, газета «Нью-Йорк таймс» констатувала недавно, що «всі книги такого плану абсолютно подібні». Та вони приносять видавцям, яких абсолютно не цікавить нізьяка якість цього масового читива, гігантські прибутки, і в цьому головна причина буйного росту «поточної літератури». Згідно даних Асоціації американських видавців, дешеві книжки у м'якій обгорці, які складають переважну більшість такої літератури, принесли видавцям у 1952 році близько 40 мільйонів доларів, в 1962 році ця сума складала вже 85 мільйонів доларів, а до 1972 року перевищила 258 мільйонів доларів!

Хто і як пише на потреби цього гігантського ринку детективно-сексуальної літератури? Газета американських кому-

ністів «Дейлі уорлд» приводить, як приклад, кілька таких письменників і описує метод праці одного з них. Джон Макдональд за останні роки «випік» більше 65 детективних романів, що розійшлися тиражем більше 45 мільйонів екземплярів. Другий подібний «ас» від літератури — Луїз Ламур, спеціалізується на ковбойській тематиці — його 57 творів були випущені тиражем 40 мільйонів екземплярів.

Основна професія Алана Райфа — службовець рекламної фірми. По сумісництву він романіст-детективник. За останні 6 місяців Райф випустив у світ 3 детективних романів! Секрет виробництва? Він оволодів скороченою і штампує романи у поїзді по шляху на службу в Нью-Йорк і додому, у сусідній штат Коннектикут. На питання, чи не заважає стороннє заняття його головній діяль-

ності у рекламній компанії, Райф відповів: «Вийдеш з поїзда, прийдеши до контори, зробиш якусь рекламу, і це звільняє голову від сексу і насильства».

Подібна макулатура видавалась американськими видавництвами і раніше. Але вона не випускалась у таких величезних кількостях і такими тиражами. Сьогодні масова продукція американських видавців буквально заповонила книжковий ринок. На її рекламу витрачаються мільйони доларів. Видавець йдуть на все, аби продати свій сумнівний товар, аж до залякування володарів книжкових магазинів, подаючи його як «серйозні твори майстрів літератури».

Зрозуміло, у США видаються і книги великих письменників, але вони тонуть у морі літератури в лапках.

Крім економічних причин, випуск величезної кількості шкідливої літератури пояснюється і політичними. Мета цієї макулатури — не дати мільйонам трудящих замислюватися над серйозними проблемами сьогодення, відвернути їх увагу від класової боротьби.

А. АРЗУМАНОВ,
(ТАРС).

31 СЕРЕДА

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.35 — Новини. (М). 9.45 — Кольорове телебачення. Для дітей. «Виставка Буратино». (М). 10.15 — Кольорове телебачення. «Крах інженера Гаріна». Телевізійний багатосерійний художній фільм. 2 серія. (М). 11.20 — Телевісті. (К). 11.35 — Шкільний екран. Історія для учнів 3 класів. 12.05 — Грає заслужений артист УРСР М. Сук. (К). 12.35 — Телеклуб любителів природи. 12.50 — «Сільські зустрічі». (М). 14.00 — «Герої третього, впрішального». (Херсон). 14.20 —

«Екран молодих». (Львів). 15.00 — Кольорове телебачення. До урочистого закриття Всесвітнього конгресу миролюбних сил у Москві. (М). 17.30 — «Ви нам писали». (К). 18.00 — Новини. (М). 18.30 — «Прикордонний щоденник». (К). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 19.30 — Говорять учасники Всесвітнього конгресу миролюбних сил у Москві. (М). 19.45 — Художній фільм «Ведмідь». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 22.00 — Концерт. (М). 22.30 — На чемпіонаті СРСР з шахів. (М). 23.00 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 15.00 — Кольорове телебачення. До урочистого закриття Всесвітнього конгресу миролюбних сил у Москві. (М). 17.30 — Концерт. (М). 18.00 — Новини. (М). 18.40 — «Штрауціана». Одноактний балет. (М). 19.30 — Д. Чимароза. «Тасманийський». Вистава. (Харків). 20.45 — «На добраніч, діти». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 22.00 — Продовження ви-

став «Тасманийський». (Харків). 23.35 — Вечірні новини. (К).

ЧЕТВЕР

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.35 — Новини. (М). 9.45 — Для дітей. «Відкриваємо календар». (Донецьк). 10.15 — Кольорове телебачення. «Крах інженера Гаріна». Телевізійний багатосерійний художній фільм. 3 серія. (М). 11.20 — Прем'єра телевізійного документального фільму «Головна удача». (М). 11.45 — Музична програма «За листами глядачів».

(М). 12.15 — «Радянський характер». (Львівград). 14.25 — Концерт-звіт майстрів мистецтва та художніх колективів Ровенської області. (К). 16.35 — Для юнаків. «Клуб трьох квітів». (Донецьк). 17.10 — Виступає агібригада Полтавського міського Будинку культури. (Харків). 17.40 — «Партійне життя». (К). 18.00 — «Рядки, що зберігають подих степу». (Кіровоград). 19.30 — Телефільм. (Кіровоград). 19.50 — «Вчаться виробничники».

(Кіровоград). 19.00 — «Ленінський університет мільйонів». (М). 19.30 — До 30-річчя визволення Києва від німецько-фашистських загарбників. (К). 20.20 — «Екран запрошує». (Кіровоград). 20.50 — «На добраніч, діти!» (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «Екран молодих». (К). 22.55 — Вечірні новини. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА. 15.10 — Програма документальних фільмів. (М). 15.40 — Навчальна передача з природознавства. (М). 16.00 — «Казки Алдерсея». Навчальна передача з літератури. (М). 16.25 — Навчальна передача з ботаніки. (М). 16.50 — Для школярів. «Творчість юних». (М). 17.20 — «В ефірі «Молодість». (М). 18.00 — Музичний фільм. «Колі говорили гарматні». (К). 18.30 — Реклама, оголошення. (К). 18.00 — Програма «Вісті». (К). 19.30 — «Поезія». (М). 19.45 — Художній фільм. «Поет на екрані». (М). 20.45 — П. Чайковський. Третій концерт для фортепіано з оркестром. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «Роз-

повіді про театр». (М). 22.35 — Новини. (М).

П'ЯТНИЦЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.35 — Новини. (М). 9.45 — Кольорове телебачення. Для школярів. «Творчість юних». (М). 10.15 — Кольорове телебачення. «Крах інженера Гаріна». Телевізійний художній фільм. 4 серія. (М). 11.20 — «Шахона школа». (М). 11.50 — Кольорове телебачення. Концерт. (М). 15.20 — Тележурнал «Партійне життя». (Львів). 15.50 — Республіканська фізико-математична школа. (Кіровоград). 16.15 — «Хроніка тижня». (Кіровоград). 16.30 — Концерт ансамблю народних інструментів Харківського Палацу піонерів. (Харків). 17.00 — Урочисті збори трудящих міста Києва, присвячені 30-річчю визволення Києва від німецько-фа-

шистських загарбників. Святковий концерт. (К). В перерві — Програма «Вісті». (К). 20.45 — «На добраніч, діти!» (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — До 30-річчя визволення Києва від німецько-фашистських загарбників. Художній фільм «Повість полум'яних літ». (К). 23.10 — Вечірні новини. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА. 11.00 — Телевісті. (К). 11.15 — Художня передача з зоології. (М). 15.20 — Програма телевізійних документальних фільмів Саратовської студії телебачення. 16.20 — Навчальна передача з зоології. (М). 16.45 — «Наука — сільському господарству». (М). 17.15 — Для школярів «Веселі старти». (М). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — «Літературні бесіди». (М). 19.00 — Кольорове телебачення. Програма Австрійського телебачення. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кольорове телебачення. «Сміх, га й годі». Вечір гумору. (М). 22.45 — «Грудинський мелодій». (Передача з Тбілісі). 23.15 — Новини. (М).

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінка, 2.

ПОГОДА

Вдень 30 жовтня на території області та міста Кіровограда передбачається мінлива хмарність без опадів. Різком місячними паморозь, туман. Вітер південний, 5-9 метрів за секунду. Температура повітря 6-10, по місту 6-8 градусів тепла.

За редактора Б. КУМАНСЬКИЙ.